

[REDACTED]

Votre lettre du

Vos références

Nos références

Annexes

Nr. 16.269/II/P/F

Betreft : Tijdschrift N.M.B.S. Speciaal nummer van maart 1984.
Nederlandstalige vermeldingen in de Franse versie.

Mijnheer de Directeur-generaal,

Ik heb de eer u mee te delen dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) ter zitting van 21 maart 1984 een klacht heeft onderzocht tegen het feit dat in de Franstalige editie van het speciale maartnummer van 1984 van het tijdschrift "N.M.B.S.-Inlichtingen":

- een foto staat (p. 6) van een bestemmingsaanduider met de vermelding "Brussel-Genk" terwijl het Franstalige bericht had moeten weergegeven worden;
- op de plans met het traject van de nieuwe lijnen die bij de publicatie gevoegd zijn, de vermelding "Luchthaven" staat (punt 17) zonder Franse vertaling en geen gebruik wordt gemaakt van de Franse vertaling van de namen van plaatsen in Nederlands taalgebied waarvoor een wettelijke vertaling bestaat.

../..

Wat het eerste punt aangaat heeft de V.C.T. vastgesteld, dat het ging om een illustratie die voorkwam in beide versies, Nederlandse en Franse van het tijdschrift ("Brussel-Genk" en "Namur-Arlon") en dat de beslissing van de N.M.B.S. om deze illustratie te gebruiken gerechtvaardigd werd door het nationaal karakter van de beschreven reorganisatie van de dienst der spoorwegen.

Terzake werd geen enkele bepaling van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken overtreden. De klacht is derhalve ontvankelijk maar niet gegrond.

Wat het tweede punt betreft herinnert de V.C.T. eraan dat het Internationale Verdrag betreffende het vervoer van reizigers en bagage per spoorweg, dat op 7 februari 1970 werd ondertekend te Bern en door België bekrachtigd bij wet van 24 januari 1973, voorschrijft dat de benamingen van de buitenlandse stations, vermeld moeten worden in de taal van het land waar ze gelegen zijn (cfr. advies V.C.T. nr. 4439/II/P van 22 september 1977).

Naar analogie met dit Verdrag heeft de V.C.T., in advies 11.212/II/P van 8 oktober 1981 betreffende de spoorwegbiljetten, aanvaard dat het voorstel van de N.M.B.S. om de Belgische stations te benoemen volgens hun localisatie, zonder de wettelijke vertalingen te gebruiken voor plaatsen gelegen in eentalig Nederlands en Frans gebied, strookt met de geest van de S.W.T.

Volgens dezelfde gedachtengang heeft de V.C.T. in advies nr. 4167 van 1/1/1979 geoordeeld dat verspreide plans of kaarten, hetzij in de vorm van borden of brochures, hetzij als documenten ter staving van een tekst, zelf een mededeling aan het publiek vormen of er intrinsiek deel van uitmaken, wat naargelang van het geval leidt tot de toepassing van de nauwkeurige bepalingen van de S.W.T.

Om overeen te komen met de letter van de S.W.T., zouden deze plans nu eens tweetalig, dan weer eentalig moeten zijn, naargelang van de aard van de dienst die ze gebruikt en de localisatie van de verspreiding, wat tot ernstige moeilijkheden zou kunnen leiden.

Daarom heeft de V.C.T. geoordeeld dat men zich voor hun opstelling moest beperken tot het taalstelsel van het weergegeven gebied.

De twee kaarten van het N.M.B.S.-net, in de enige nationale versie, beantwoorden aan dit principe, aangezien de stationsnamen er worden gesteld :

- in de taal van het gebied, als ze in een homogeen gebied gelegen zijn, zelfs wanneer er een wettelijke vertaling bestaat van de plaatsnaam;
- in de taal van het gebied, met tussen haakjes de wettelijke vertaling, als ze in een taalgrensgemeente gelegen zijn;
- in het Nederlands en in het Frans, voor de stations van Brussel-Hoofdstad.

De V.C.T. is bijgevolg van oordeel dat de klacht ontvankelijk maar ongegrond moet verklaard worden wat het niet gebruiken van de wettelijke vertalingen betreft.

Wat de vermelding "Luchthaven" betreft, oordeelt de Commissie dat, indien men vindt dat het om een zelfstandig naamwoord gaat, een Frans woord moet gebruikt worden. Indien men er daarentegen, het N.M.B.S.-station wil mee aanduiden dat de luchthaven Brussel-Nationaal bedient, vindt de V.C.T. het spijtig dat de N.M.B.S. het, ondanks twee uiteenlopende adviezen, van de Nederlandse (advies nr. 10.212/II/N van 23/11/1979) en van de Franse afdeling (advies nr. 11.135/II/F van 28/2/1980) niet opportuun heeft geacht het pictogram te behouden dat voordien gebruikt werd.

De klacht werd op dit bepaalde punt ontvankelijk en gegrond verklaard.

Een copie van dit advies wordt aan de Minister van Verkeerswezen en aan de klager gestuurd.

Hoogachtend,

DE VOORZITTER

